

DECIZIA NR. 553/2011

privind soluționarea contestației nr.
formulata de **S.C. S.R.L.** din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală asupra contestației nr. /..... formulată de **S.C. S.R.L.** cu sediul social în, Piața....., județul, având codul unic de înregistrare și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub numărul

Petenta formulează contestație împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. /..... și a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de întocmite de organele de inspecție fiscală ale Activității de Inspecție Fiscală

Suma totală contestată este de lei reprezentând:

- lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

Contestația a fost formulată în termen legal, poartă semnătura titularului dreptului procesual, precum și ștampila societății.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, 206, 207 și 209 alin. 1 pct. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice este competentă să soluționeze contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din

I. Societatea petenta contestă "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" nr. din data de emisă de organul de control al Activității de Inspecție Fiscală din următoarele motive:

- T.V.A. stabilit suplimentar nu este corect, modalitatea de calcul de plată a sumei lei nu este reală și încalcă prevederile legii nr. 571/2003 privind codul fiscal;

- bunurile materiale considerate nedeductibile de organul de control sunt înregistrate în jurnalul de vânzări - cumpărări ce au avut ca scop utilizarea în folosul activităților taxabile, realizarea de venituri corespunzătoare obiectivului principal de activitate;

- T.V.A.-ul deductibil a fost calculat și înregistrat în evidența contabilă pe întreaga perioadă de analiză, adică ianuarie ... – noiembrie .. și respectiv T.V.A. -ul colectat a fost calculat și înregistrat corect în evidența contabilă – lucru confirmat și de organul de control.

- materiile prime și materialele au fost aprovizionate numai în scopul producției de produse din cacao, ciocolată și produse zaharoase conform obiectivului de activitate al societății.

Față de cele prezentate mai sus, societatea petentă consideră diferențele de T.V.A. stabilite de organul de control în sumă de lei și majorări aferente în sumă de lei, sunt eronat determinate fără a avea la bază documente justificative și suport legislativ.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina societății petente suma totală de lei din care a fost contestată suma de lei care reprezintă lei taxă pe valoarea adăugată suplimentară, lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

Prin referatul cu propuneri de soluționare a contestației emis de Activitatea de Inspecție Fiscală organul de inspecție fiscală propune respingerea ca nefondată, neîntemeiată și nelegală a contestației formulată de societatea petentă împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din data de emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. Organul de inspecție fiscală își menține punctul de vedere în ceea ce privește legalitatea obligației suplimentare în sumă de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată suplimentară și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

Totodată se menționează că s-a făcut sesizare penală, întrucât până la momentul încheierii R.I.F. nr. societatea nu a achitat debitele restante reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, aceste aspecte nefăcând obiectul speței în cauză.

III. Având în vedere cele prezentate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile contestatoarei și în raport cu actele normative în vigoare, s-au reținut următoarele:

1. Direcția Generală a Finanțelor Publice este investită să analizeze dacă suma totală contestată de lei care reprezintă lei taxă pe valoarea adăugată suplimentară,

lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară, este corect stabilită.

În fapt, din documentele aflate la dosarul cauzei rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma de lei, întrucât taxa pe valoarea adăugată dedusă este aferentă unor achiziții efectuate care nu au generat operațiuni taxabile. Din analiza documentelor întocmite de organele de inspecție fiscală, în perioada ianuarie – octombrie ..., se reține că societatea petentă înregistrează în contabilitate consumuri de materii prime suplimentare fără documente justificative.

Astfel, după cum se menționează în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, conform Notei explicative dată de administratorul societății, materiile prime(ouă, făină, zahăr, unt, etc.) în sumă de lei cu T.V.A. aferent în sumă de lei, au fost înregistrate în evidența contabilă de către persoana desemnată de administrator fără ca aceasta să-i aducă la cunoștință înregistrările efectuate. Cu titlu de exemplu este dată luna ianuarie în care s-au înregistrat consumuri de materii prime conform rețetelor în sumă delei, aferente producției obținute, iar în contabilitate au fost înregistrate consumuri de materii prime suplimentare în sumă de lei fără documente justificative, rezultând astfel pentru perioada verificată(ianuarie – octombrie) materii prime înregistrate în consum fără documente justificative în sumă de lei.

Având în vedere cele mai sus menționate, se reține că la dosarul contestației societatea petentă nu a depus nici un document relevant în susținerea cauzei, respectiv documente justificative concludente care stau la baza înregistrărilor din contabilitate a consumului suplimentar de materii prime și din conținutul cărora să rezulte că aceste materii prime sunt destinate realizării obiectului de activitate. În conformitate cu art. 145 alin. lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, *“orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile.”*

Pentru suma de lei, reprezentând T.V.A. suplimentară, din documentele aflate în dosarul contestației întocmite de organele de inspecție fiscală, se reține că aceasta reprezintă diferențe din declarare rezultate din confruntarea fișei rol cu taxa pe valoarea adăugată înregistrată în evidența contabilă.

Astfel, față de cele menționate mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe suplimentare de creanțe fiscale constând în taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, precum

și majorări de întârziere aferente calculate în conformitate cu prevederile art. 119 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în sumă de lei.

Conform art. 213 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, *"în soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării."*

În drept, art. 145 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare prevede:

" Art. 145 - Sfera de aplicare a dreptului de deducere

[...](2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni: a) operațiuni taxabile; [...]"

- art. 82 alin. 3 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede:

"Art. 82 -Forma și conținutul declarației fiscale

[...](3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet și cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit.[...]"

- art. 119 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare prevede:

"Art. 119 Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]"

2. În ceea ce privește capătul de cerere referitor la Raportul de inspecție fiscală/....., Direcția Generală a Finanțelor Publice a fost investită să se pronunțe dacă poate fi analizată pe fond cauza în situația în care acesta nu constituie titlu de creanță, respectiv act administrativ fiscal susceptibil a fi contestat.

În fapt, S.C. S.R.L. din prin contestația înregistrată la D.G.F.P. contestă și Raportul de inspecție fiscală nr. din data de

Se reține faptul că în conformitate cu prevederile art. 109 din O.G. nr. 92/2003 republicată, cu modificările și completările ulterioare rezultatele inspecției fiscale consemnate în raportul de inspecție fiscală

nr. din data de, au stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. /, ce produce efecte juridice de drept fiscal.

Astfel, titlul de creanță fiscală și actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat este **numai decizia de impunere deoarece numai aceasta crează o situație juridică nouă prin stabilirea obligațiilor fiscale în sarcina contestatorului**. De altfel, în art. 206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede cu claritate faptul că obiectul contestației îl pot constitui numai sumele și măsurile stabilite într-un titlu de creanță sau într-un act administrativ fiscal.

Raportul de inspecție fiscală nu crează prin el însuși o situație juridică nouă, el fiind supus avizării șefului de serviciu și aprobării conducătorului organului de inspecție fiscală și stând la baza emiterii deciziei de impunere. Sumele înscrise în raport reprezintă doar constatări ale organului de inspecție, care nu se pot concretiza în obligații de plată opozabile contribuabilului și susceptibile a fi supuse executării silită în caz de neplata în condițiile în care legiuitorul a prevăzut în mod expres faptul că numai decizia de impunere poate constitui titlu de creanță în materie fiscală.

Având în vedere cele de mai sus, pentru acest capăt de cerere contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

În drept, art. 85 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“(1) Impozitele, taxele, contributiile si alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declaratie fiscala, în condițiile art. 82 alin. (2) si art. 86 alin. (4);*
- b) prin decizie emisa de organul fiscal, în celelalte cazuri.”*

Art. 109 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și pct. 106.1, 106.2, 106.3 și 107.1 din H.G. nr. 1050/2004 stipulează următoarele:

art. 109 - *“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale*

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic si legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde si diferente în plus sau în minus, dupa caz, fata de creanta fiscala existenta la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifica, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.

(3) Deciziile prevazute la alin. (2) se comunica în termen de 7 zile de la data finalizarii raportului de inspectie fiscala.”

106.1 - Rezultatul inspectiei fiscale generale sau partiale va fi consemnat într-un raport de inspectie fiscala.

106.2 - La raportul privind rezultatele inspectiei fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatarile preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate si/sau încrucisate si orice alte acte.

106.3 - Raportul de inspectie fiscala se semneaza de catre organele de inspectie fiscala, se verifica si se avizeaza de seful de serviciu. Dupa aprobarea raportului de catre conducatorul organului de inspectie fiscala, se va emite decizia de impunere de catre organul fiscal competent teritorial.

107.1 - Titlul de creanta este actul prin care, potrivit legii, se stabileste si se individualizeaza obligatia de plata privind creantele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptatite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi: a) decizia de impunere emisa de organele competente, potrivit legii;[...].”

Art. 206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precizeaza:

“(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Pentru considerentele arătate în conținutul prezentei decizii și în temeiul prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a) și art. 146 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art. 82 alin. 3, art. 85 alin. (1), art. 109, art. 206 alin. (2), art. 213 alin. 1 și 119 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, pct. 106.1, 106.2, 106.3 și 107.1 din H.G. nr. 1050/2004, coroborat cu art. 70, art. 209, art. 210, art. 211, art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației nr. / formulată de **S.C. S.R.L.** din împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. din data de întocmită de

Activitatea de Inspecție Fiscală pentru suma totală contestată de **lei** reprezentând:

- lei - taxă pe valoarea adăugată suplimentară;
- lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară.

2. Respingerea ca inadmisibilă a contestației nr. din data de formulată de **S.C.** **S.R.L.** din pentru capătul de cerere privind Raportul de inspecție fiscală nr. /

3. În conformitate cu prevederile art. 218 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale art. 11 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, prezenta decizie poate fi atacată în termen de 6 (șase) luni de la data primirii, la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului